Ізліз мій дядько на дзвоницю
Та, знай, гука: "Оце кумедія яка!
Всі люди на землі мов ті перепелиці:
Здається більший з них не більше п'ятака.'
Гай, гай! .Як же вони дрібненькі!
Так ось коли я їх як треба розібрав!"
А мимо йдучи, хтось на дядька показав
Та, далебі, мене спитав:
"Що то таке, чи щур, чи горобець маленький?"
1840